Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 573/2007/EY,**

tehty 23 päivänä toukokuuta 2007,

Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa ja neuvoston päätöksen 2004/904/EY kumoamisesta

(EUVL L 144, 6.6.2007, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 458/2010/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010	L 129	1	28.5.2010
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 281/2012/EU, annettu 29 päivänä maaliskuuta 2012	L 92	1	30.3.2012

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 573/2007/EY,

tehty 23 päivänä toukokuuta 2007,

Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa ja neuvoston päätöksen 2004/904/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen asteittaista luomista varten perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien toimien toteuttamisesta ja ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevista liitännäistoimenpiteistä ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien turvaamista.

(2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vakuutti olevansa halukas luomaan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen. Tätä varten yhteisellä eurooppalaisella turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikalla olisi pyrittävä sekä kolmansien maiden kansalaisten tasapuoliseen kohteluun että maahanmuuttovirtojen parempaan hallintaan. Turvapaikka-asioita koskevan yhteisen politiikan, johon sisältyy yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, olisi oltava olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta muodostaa asteittain vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, joka on avoin henkilöille, jotka olosuhteiden pakosta joutuvat oikeutetusti hakemaan suojelua Euroopan unionista.

(3) Tässä päätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja pakolaisten asemasta 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyssä Geneven yleissopimuksessa (jäljempänä ”Geneven yleissopimus”), sellaisena kuin se on täydennettynä 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, tunnustettuja periaatteita.

([1]) EUVL C 88, 11.4.2006, s. 15.
([2]) EUVL C 115, 16.5.2006, s. 47.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 7. toukokuuta 2007.

▼B

(4) Jäsenvaltioiden on tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kohtelussa noudatettava niiden kansainvälisoikeudellisten sopimusten mukaisia velvoitteitaan, joiden sopimuspuolia ne ovat ja joissa kielletään syrjintä.

(5) Jäsenvaltioiden olisi tätä päätöstä täytäntöön pannessaan ensisijaisesti otettava huomioon YK:n lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaiset lapsen edut.

(6) Tällaisen politiikan täytäntöönpanon olisi perustuttava jäsenvaltioiden yhteisvastuuseen, ja se edellyttää järjestelyjä, joilla edistetään pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta ja vastaanottamisen seurauksista jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolista jakautumista. Tätä varten neuvoston päätöksellä 2000/596/EY ([1]) perustettiin Euroopan pakolaisrahasto vuosiksi 2000–2004. Päätös korvattiin 2 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/904/EY Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta kaudelle 2005–2010 ([2]). Näin varmistettiin jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuun jatkuminen äskettäin hyväksytyn yhteisön turvapaikkalainsäädännön yhteydessä ja samalla otettiin huomioon Euroopan pakolaisrahaston täytäntöönpanosta vuosina 2000–2004 saadut kokemukset.

(7) Eurooppa-neuvosto asetti 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 Haagin ohjelmassa tavoitteita ja painopisteitä, joiden avulla pyritään viemään yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää sen toisessa vaiheessa eteenpäin.

(8) Eurooppa-neuvosto korosti erityisesti sitä, että Euroopan unionin on edistettävä jaetun vastuun hengessä avoimempaa, tasapuolisempaa ja tehokkaampaa kansainvälisen suojelun järjestelmää ja tarjottava pääsy suojelun piiriin ja kestäviin ratkaisuihin mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, ja pyysi kehittämään EU:n alueellisia suojeluohjelmia, joihin sisällytetään yhteinen uudelleensijoitusohjelma niille jäsenvaltioille, jotka ovat halukkaita osallistumaan tällaiseen ohjelmaan.

(9) Eurooppa-neuvosto pyysi myös, että jäsenvaltioiden kansallisille turvapaikkaviranomaisille perustetaan asiaankuuluvat rakenteet käytännön yhteistyön helpottamiseksi, jotta voidaan perustaa EU:n laajuinen yhteinen menettely, kerätä, arvioida ja käyttää yhdessä alkuperämaita koskevia tietoja sekä purkaa turvapaikkajärjestelmiin tai vastaanottokapasiteettiin esimerkiksi maantieteellisen sijainnin vuoksi kohdistuvia erityisiä paineita.

(10) EU:n alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan rahaston, EU:ssa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten paluurahaston ja Euroopan ulkorajarahaston perustamisen vuosiksi 2007–2013 ohella olisi yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan yleisohjelman yhteydessä perustettava uusi Euroopan pakolaisrahasto (jäljempänä ”rahasto”). Näin varmistettaisiin erityisesti yhteisten hallinnointi-, valvonta- ja arviointijärjestelmien käyttöönotto.

([1]) EYVL L 252, 6.10.2000, s. 12.
([2]) EUVL L 381, 28.12.2004, s. 52.

▼B

(11) Rahaston soveltamisala ja tarkoitus huomioon ottaen siitä ei pitäisi missään tapauksessa tukea toimia, jotka koskevat kolmansissa maissa sijaitsevia henkilöiden säilöönottoalueita tai -keskuksia.

(12) Rahaston kesto on sovitettava monivuotisen rahoituskehyksen voimassaoloaikaan talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ([1]) mukaisesti.

(13) Tämä päätös on osa johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 574/2007/EY ([2]), Euroopan paluurahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa 23 päivänä toukokuuta 2007 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 575/2007/EY ([3]) sekä kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan eurooppalaisen rahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa… tehty neuvoston päätös 2007/.../EY ([4]) ja jonka tavoitteena on, että jäsenvaltiot jakavat oikeudenmukaisesti vastuun Euroopan unionin ulkorajojen yhdennetyn hallinnon sekä yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan aiheuttamasta taloudellisesta rasituksesta. Mainitut toimet perustuvat perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon.

(14) On tarpeen tukea ja edistää jäsenvaltioiden toimintaa, jotta ne voivat tarjota asianmukaiset vastaanotto-olosuhteet pakolaisille, siirtymään joutuneille henkilöille ja toissijaisen suojeluaseman saaneille henkilöille kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY ([5]) mukaisesti, soveltaa tasapuolisia ja tehokkaita turvapaikkamenettelyjä sekä edistää hyviä käytäntöjä turvapaikka-asioiden alalla kansainvälistä suojelua tarvitsevien henkilöiden oikeuksien suojelemiseksi ja jäsenvaltioiden turvapaikkajärjestelmien toimivuuden mahdollistamiseksi.

(15) Pakolaisten kotouttaminen asuinvaltion yhteiskuntaan on eräs Geneven yleissopimuksen tavoitteista. Euroopan unionin perusoikeuskirjaan kirjatut arvot on ulotettava koskemaan myös pakolaisia. Tätä varten on tuettava jäsenvaltioiden toimia, joiden tarkoituksena on edistää näiden henkilöiden sopeutumista vastaanottavan valtion yhteiskuntaan, talouselämään ja kulttuuriin, sillä näin voidaan edistää muun muassa taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, joiden ylläpitäminen ja vahvistaminen kuuluvat perustamissopimuksen 2 artiklassa sekä 3 artiklan 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettuihin yhteisön keskeisiin tehtäviin.

([1]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.
([2]) Katso tämän virallisen lehden sivu 22.
([3]) Katso tämän virallisen lehden sivu 45.
([4]) Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.
([5]) EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

▼B

(16) Haagin ohjelmaa lähtökohtana pitäen on tarpeen varmistaa, että rahaston varoja käytetään mahdollisimman tehokkaasti Euroopan unionin turvapaikkapolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi ottaen huomioon, että uudelleensijoittamista ja jäsenvaltioiden välistä käytännön yhteistyötä on tuettava muun muassa keinona purkaa vastaanottovalmiuksiin ja turvapaikkajärjestelmiin kohdistuvia erityisiä paineita.

(17) Rahastosta olisi tuettava jäsenvaltioiden toimia, joiden avulla ne pyrkivät parantamaan valmiuksiaan kehittää, seurata ja arvioida turvapaikkapolitiikkaansa voidakseen noudattaa yhteisön lainsäädäntöön perustuvia velvollisuuksiaan ja joilla pyritään erityisesti jäsenvaltioiden väliseen käytännön yhteistyöhön.

(18) Rahastosta olisi myös tuettava jäsenvaltioiden vapaaehtoisia pyrkimyksiä antaa alueellaan kansainvälistä suojelua ja tarjota pysyvä ratkaisu pakolaisille ja kotiseudultaan siirtymään joutuneille henkilöille, jotka Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) mukaan ovat oikeutettuja uudelleensijoittamiseen, esimerkiksi toimia, joita jäsenvaltiot toteuttavat arvioidakseen uudelleensijoittamistarpeita ja siirtääkseen kyseiset henkilöt alueelleen antaakseen heille turvatun oikeudellisen aseman ja edistääkseen heidän tehokasta kotouttamistaan.

(19) Rahaston luonteeseen kuuluu, että siitä olisi voitava tarjota tukea vapaaehtoiseen kustannusten jakamiseen sellaisten toimien yhteydessä, joista on sovittu jäsenvaltioiden välillä ja joissa kansainväliseen suojeluun oikeutettuja henkilöitä tai kansainvälistä suojelua hakeneita henkilöitä siirretään toiseen jäsenvaltioon, jossa he saavat samantasoisen suojelun.

(20) Rahastosta olisi myös voitava tarjota riittävää tukea jäsenvaltioiden yhteisille toimille, joilla pyritään tunnistamaan parhaat käytännöt ja jakamaan ja edistämään niitä sekä luomaan toimivia yhteistyörakenteita, jotta voitaisiin parantaa päätöksenteon laatua yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän puitteissa.

(21) Olisi muodostettava vararahasto hätätoimenpiteitä varten tilapäisen suojelun tarjoamiseksi tilanteissa, joissa suuri joukko siirtymään joutuneita henkilöitä hakee turvaa, vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY ([1]) mukaisesti.

(22) Vararahastoa olisi voitava käyttää myös tukemaan jäsenvaltioiden pyrkimyksiä ratkaista erityisiä painetilanteita, jotka johtuvat siitä, että maahan saapuu yhtäkkiä suuria määriä mahdollisesti kansainvälistä suojelua tarvitsevia henkilöitä, ja tilanteen vuoksi jäsenvaltioiden vastaanottovalmiuksiin tai turvapaikkajärjestelmiin kohdistuu huomattavia kiireellisiä vaatimuksia. Olisi annettava säännökset taloudellisen avun myöntämisen ehdoista ja menettelyistä näissä tilanteissa.

([1]) EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12.

▼B

(23) Rahastosta annettava tuki olisi tehokkaampaa, ja se voitaisiin kohdistaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuisi monivuotiseen ohjelmaan, josta tehdään väliarviointi, ja vuosittaiseen ohjelmaan, jotka kukin jäsenvaltio laatii oman tilanteensa ja omien tarpeidensa pohjalta.

(24) Vaikka on asianmukaista antaa kullekin jäsenvaltiolle kiinteä määrä, on kohtuullista jakaa suuri osa vuosittain käytettävissä olevista varoista suhteessa niihin rasituksiin, joita jäsenvaltioille aiheutuu pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta. Tämä koskee myös pakolaisia, jotka nauttivat kansallisten ohjelmien puitteissa kansainvälistä suojelua.

(25) Henkilöt, joille annetaan kansainvälistä suojelua ja tarjotaan uudelleensijoittamisen avulla pysyvä ratkaisu, olisi laskettava mukaan kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden määrään, joka otetaan huomioon kohdennettaessa vuosittain käytettävissä olevia varoja jäsenvaltioiden kesken.

(26) Koska uudelleensijoittamisen strateginen käyttö on tärkeää alueellisten suojeluohjelmien kohdemaista tai -alueilta tulevien henkilöiden kohdalla, on tarpeen lisätä taloudellista tukea sellaisten henkilöiden uudelleensijoittamiseen, jotka tulevat alueellisista suojeluohjelmista 1 päivänä syyskuuta 2005 hyväksytyssä komission tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja 12 päivänä lokakuuta 2005 hyväksytyissä neuvoston päätelmissä kohdemaiksi tai -alueiksi nimetyistä läntisistä uusista itsenäisistä valtioista ja Saharan eteläpuolisesta Afrikasta tai jostakin muusta myöhemmin kohdemaaksi nimettävästä maasta tai joltakin muulta myöhemmin kohdealueeksi nimettävältä alueelta.

(27) Yhtä lailla on tarpeen lisätä taloudellista tukea uudelleensijoittamistoimiin, joiden kohteena ovat tietyt erityisen haavoittuvassa asemassa olevat henkilöryhmät, silloin kun uudelleensijoittamisen katsotaan olevan sopivin vastaus heidän erityistarpeisiinsa.

(28) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ([1]), jäljempänä ”varainhoitoasetus”, 53 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun jaetun hallinnoinnin mukaisesti olisi täsmennettävä komissiolle kuuluvat Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamistehtävät ja määriteltävä jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet. Nämä tehtävät toteuttamalla komissio voisi olla varma siitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahaston varoja laillisesti, asianmukaisesti ja varainhoitoasetuksen 27 artiklassa ja 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

([1]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 1995/2006 (EUVL L 390, 30.12.2006, s. 1).

▼B

(29) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toimivuuden ja täytäntöönpanon laadukkuuden varmistamiseksi. Tätä varten on tarpeen vahvistaa kaikkia ohjelmia sitovat yleisperiaatteet ja tehtävät.

(30) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan vastuun rahaston tukitoimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta olisi kuuluttava ensisijassa jäsenvaltioille.

(31) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin, menojen todentamiseen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja yhteisön lainsäädännön rikkomisen ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet olisi täsmennettävä monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Hallinnoinnin ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että aiheelliset järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.

(32) Jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi kannustettava tällä alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varainhoidon valvontaan liittyvää komission toimivaltaa.

(33) Rahastosta tuettavien toimien teho ja vaikutus riippuvat myös toimien arvioinnista ja tulosten levittämisestä. Tämän vuoksi olisi vahvistettava tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission velvollisuudet sekä järjestelyt, joiden avulla voidaan varmistaa arvioinnin luotettavuus ja asiaankuuluvien tietojen laatu.

(34) Koska yhteisön rahoituksen näkyvyys on tärkeää, komission olisi annettava ohjeita sen edistämiseksi, että rahastosta tukea saava viranomainen, valtioista riippumaton järjestö, kansainvälinen järjestö tai muu yhteisö tuo asianmukaisesti esiin saamansa avun, ja otettava huomioon yhteisesti hallinnoituja muita välineitä kuten rakennerahastoja koskeva käytäntö.

(35) Toimien arviointi olisi järjestettävä siten, että niitä voidaan tarkistaa ohjelmakauden puolivälissä ja arvioida niiden vaikutuksia, ja arviointimenettely olisi nivottava hankkeiden seurantaan.

(36) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen 37 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

(37) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän päätöksen tavoitetta, joka on pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta koituvien rasitteiden oikeudenmukainen jakaminen jäsenvaltioiden välillä, vaan se voidaan toimen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi ryhtyä toimiin perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

▼B

(38) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(39) Koska tämän päätöksen toimenpide, joka liittyy strategisten suuntaviivojen hyväksymiseen, on laajakantoinen ja sen tarkoituksena on muuttaa tämän päätöksen muita kuin keskeisiä osia poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä tätä päätöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, siitä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää hallintomenettelyä noudattaen. Tehokkuussyistä olisi strategisia suuntaviivoja hyväksyttäessä lyhennettävä valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti sovellettavia määräaikoja.

(40) Päätös 2004/904/EY olisi kumottava.

(41) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Irlanti on 6 päivänä syyskuuta 2005 päivätyllä kirjeellä ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.

(42) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on 27 päivänä lokakuuta 2005 päivätyllä kirjeellä ilmoittanut haluavansa osallistua tämän päätöksen tekemiseen ja soveltamiseen.

(43) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

(44) Perustamissopimuksen 67 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn soveltamisesta tietyillä kyseisen perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon kuuluvilla aloilla 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/927/EY ([2]) säädettiin, että perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan sekä 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan b alakohdan kattamilla aloilla,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).
([2]) EUVL L 396, 31.12.2004, s. 45.

▼B

I LUKU

KOHDE, TAVOITTEET JA TOIMET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2013 väliseksi kaudeksi Euroopan pakolaisrahasto, jäljempänä ”rahasto”, vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamiseksi ja jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuullisuuden periaatteen soveltamiseksi, täydentämään johdonmukaista kehystä, johon kuuluvat myös päätös N:o 574/2007/EY, päätös N:o 575/2007/EY sekä päätös 2007/.../EY.

Tässä päätöksessä määritellään rahaston tavoitteet, täytäntöönpano, käytettävissä olevat varat ja niiden jakamisperusteet.

Lisäksi päätöksessä vahvistetaan rahaston hallinnointia, varainhoitoa, seurantaa ja valvontaa koskevat säännöt komission ja jäsenvaltioiden keskinäisen vastuunjaon pohjalta.

2 artikla

Rahaston yleinen tavoite

1. Rahaston yleisenä tavoitteena on tukea ja edistää jäsenvaltioiden toimia, jotka koskevat pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamista ja näiden henkilöiden vastaanottamisesta aiheutuvista seurauksista vastaamista, myöntämällä yhteisrahoitusta tässä päätöksessä tarkoitettuihin toimiin ottaen huomioon näitä aloja koskevan yhteisön lainsäädännön.

2. Rahasto osallistuu jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta toteutettavan teknisen avun rahoittamiseen.

3 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

1. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia toimia, jotka liittyvät yhteen tai useampaan seuraavista kohdista:

a) vastaanotto-olosuhteet ja turvapaikkamenettelyt;

b) sellaisten 6 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden kotouttaminen, joiden oleskelu tietyssä jäsenvaltiossa on pysyvää ja vakiintunutta;

c) jäsenvaltioiden turvapaikkapolitiikan kehittämis-, seuraamis- ja arvioimisvalmiuksien parantaminen ottaen huomioon nykyiseen ja tulevaan yhteisön lainsäädäntöön perustuvat yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää koskevat velvollisuudet ja pitäen silmällä erityisesti jäsenvaltioiden välistä käytännön yhteistyötä;

▼B

d) 6 artiklan e alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden uudelleensijoittaminen. Tässä päätöksessä ”uudelleensijoittamisella” tarkoitetaan prosessia, jossa kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä siirretään UNHCR:n pyynnöstä kansainvälisen suojelun tarpeen perusteella kolmannesta maasta jäsenvaltioon, jossa he saavat oleskella jonkin seuraavan aseman perusteella:

i) direktiivin 2004/83/EY 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettu pakolaisasema; tai

ii) asema, joka antaa pakolaisasemaa vastaavat kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaiset oikeudet ja etuudet;

e) 6 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden siirtäminen heille kansainvälistä suojelua antaneesta jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon, jossa he saavat samanlaisen suojelun, ja 6 artiklan c alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden siirtäminen toiseen jäsenvaltioon, jossa heidän kansainvälistä suojelua koskevat hakemuksensa käsitellään.

2. Vastaanotto-olosuhteisiin ja turvapaikkamenettelyihin liittyviin tukikelpoisiin toimiin kuuluvat esimerkiksi:

a) majoittamiseen liittyvät perusrakenteet ja palvelut;

b) rakenteet ja koulutus, joilla varmistetaan turvapaikanhakijoiden pääsy turvapaikkamenettelyihin;

c) aineellisen avun tai fyysisen ja psyykkisen terveydenhoidon antaminen;

d) sosiaaliavun tai hallinnollisia ja/tai oikeusmenettelyjä koskevien tietojen ja avun antaminen sekä turvapaikkamenettelyn mahdollista tulosta koskevien tietojen ja neuvonnan antaminen muun muassa vapaaehtoista paluuta koskevien näkökohtien osalta;

e) oikeus- ja kieliapu;

f) koulutus, kuten kielikoulutus, ja muut asianomaisen henkilön aseman mukaiset toimet;

g) tukipalvelut, kuten käännösavun ja koulutuksen antaminen vastaanotto-olosuhteiden ja turvapaikkamenettelyjen tehokkuuden ja laadun parantamiseksi;

h) niille vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisille suunnattu tiedottaminen ja sen paikallisviranomaisten henkilöstön koulutus, jotka joutuvat kosketuksiin tulijoiden kanssa;

i) 6 artiklan c alakohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden siirtäminen siitä jäsenvaltiosta, jossa he tosiasiassa oleskelevat, siihen jäsenvaltioon, jonka on käsiteltävä heidän kansainvälistä suojelua koskevat hakemuksensa.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa mainittujen henkilöiden ja heidän perheenjäsentensä kotouttamiseksi jäsenvaltion yhteiskuntaan toteutettaviin tukikelpoisiin toimiin kuuluvat esimerkiksi:

a) opastus ja tuki esimerkiksi majoituksen, toimeentulotuen, työmarkkinoille pääsyn, sosiaaliavun sekä fyysisen ja psyykkisen terveydenhoidon järjestämisessä;

b) toimet kyseisten henkilöiden sopeuttamiseksi jäsenvaltion yhteiskuntaan sosiaalisella ja kulttuurisella tasolla sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen perusarvojen sisäistämiseksi;

▼B

c) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on kannustaa kyseisten henkilöiden pysyvää osallistumista jäsenvaltion yhteiskunta- ja kulttuurielämään;

d) yleissivistävää ja ammatillista koulutusta sekä pätevyyksien ja tutkintojen tunnustamista koskevat toimenpiteet;

e) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on auttaa asianomaisia henkilöitä ottamaan vastuu omasta elämästään ja huolehtimaan toimeentulostaan;

f) toimenpiteet, joilla edistetään mielekkäitä yhteyksiä ja rakentavaa vuoropuhelua kyseisten henkilöiden ja vastaanottavan yhteiskunnan välillä sekä keskeisten toimijoiden, kuten kansalaisten, paikallisviranomaisten, pakolaisjärjestöjen, vapaaehtoisjärjestöjen, työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista;

g) toimenpiteet, joilla autetaan kyseisiä henkilöitä hankkimaan uusia taitoja, kuten kielikoulutusta;

h) toimenpiteet, joilla edistetään kyseisten henkilöiden yhtäläisiä mahdollisuuksia asioida ja saada yhtäläistä kohtelua asioidessaan julkisissa laitoksissa.

4. Rahastosta voidaan myöntää tukea erityisesti seuraaviin toimiin, joilla parannetaan jäsenvaltioiden valmiuksia kehittää, seurata ja arvioida turvapaikkapolitiikkaansa:

a) alkuperämaita koskevien tietojen keräämistä, muokkaamista, käyttöä ja levittämistä edistävät toimet, myös kääntäminen;

b) toimet, joilla tehostetaan valmiuksia kerätä, analysoida ja jakaa tilastotietoa turvapaikkamenettelyistä, vastaanotosta, kotouttamisesta ja kansainvälistä suojelua saavista henkilöistä;

c) toimet, joilla lisätään valmiuksia käsitellä turvapaikkahakemuksia, mukaan lukien turvapaikkahakemukset, joihin on haettu muutosta;

d) toimet, joilla edistetään turvapaikkapolitiikan arviointia, kuten kansalliset vaikutustenarvioinnit, kohderyhmien parissa tehtävät selvitykset, indikaattorien kehittäminen ja esikuva-analyysi (benchmarking).

5. Rahastosta voidaan myöntää tukea erityisesti seuraaviin uudelleensijoittamista koskeviin toimiin:

a) uudelleensijoittamisohjelman perustamiseen ja kehittämiseen liittyvät toimet;

b) toimet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan potentiaalisten uudelleensijoittamistapausten arviointiin, esimerkiksi virkamatkat vastaanottavaan maahan, haastattelut, lääkärintarkastukset ja turvallisuusselvitykset;

c) lähtöä edeltävä terveydentilan arviointi ja sairaanhoito;

d) lähtöä edeltävä aineellinen huolenpito;

e) lähtöä edeltävät tiedottamistoimenpiteet;

f) matkajärjestelyt, mukaan luettuina matkan aikana lääketieteellisistä syistä tarvittavien saattajan palvelujen järjestäminen;

g) heti saapumisen jälkeen järjestettävä tiedottaminen ja avustaminen, tulkkauspalvelut mukaan luettuina.

▼B

6. Rahastosta voidaan myöntää tukea erityisesti seuraaviin toimiin, jotka koskevat kansainvälistä suojelua saavien tai sitä hakevien henkilöiden siirtämistä jäsenvaltioiden välillä:

a) lähtöä edeltävät tiedottamistoimenpiteet;

b) matkajärjestelyt, mukaan lukien matkan aikana lääketieteellisistä syistä tarvittavien saattajan palvelujen järjestäminen;

c) heti saapumisen jälkeen järjestettävä tiedottaminen ja avustaminen, tulkkauspalvelut mukaan luettuina.

7. Rahastosta voidaan myöntää tukea 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin toimiin myös siinä tapauksessa, että ne kohdistuvat 6 artiklan e alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin.

8. Erityisesti 1–6 kohdassa tarkoitetuilla toimilla edistetään yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa.

9. Toimien täytäntöönpanossa on otettava huomioon tasa-arvonäkökohdat, lasten etu, haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden, kuten alaikäisten, vailla huoltajaa olevien alaikäisten, vammaisten, vanhusten, odottavien äitien, alaikäisten lasten yksinhuoltajien, kidutuksen, raiskauksen tai muiden henkisen, ruumiillisen tai seksuaalisen väkivallan tai hyväksikäytön vakavien muotojen uhrien, ihmiskaupan uhrien sekä ensiapua tai sairauden kannalta välttämätöntä hoitoa tarvitsevien henkilöiden erityistilanne.

10. Rahastosta tuetaan vain toimia, jotka liittyvät 6 artiklan c alakohdassa tarkoitetuille henkilöille tarkoitettuun majoitukseen, joka on erillään vain niille henkilöille tarkoitetuista tiloista ja keskuksista, joiden maahanpääsy on evätty tai jotka on pysäytetty heidän ylitettyään ulkorajan laittomasti taikka lähestyttyään ulkorajaa tarkoituksenaan tulla laittomasti jäsenvaltioiden alueelle.

4 artikla

Yhteisön toimet

1. Komission aloitteesta enintään ►M1 4 prosenttia ◄ rahaston varoista voidaan käyttää sellaisten valtioidenvälisten toimien tai yhteisön edun mukaisten toimien, jäljempänä ”yhteisön toimet”, rahoittamiseen, jotka koskevat turvapaikkapolitiikkaa ja 6 artiklassa tarkoitettuihin kohderyhmiin sovellettavia toimenpiteitä.

2. Rahoitusta voidaan myöntää yhteisön toimille, joilla erityisesti

▼M1

_____

▼B

b) tuetaan valtioidenvälisten yhteistyöverkostojen perustamista sekä sellaisiin valtioidenvälisiin kumppanuuksiin perustuvia pilottihankkeita, jotka on perustettu vähintään kahdessa jäsenvaltiossa sijaitsevien toimijoiden välillä innovoinnin edistämiseksi, kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtamisen helpottamiseksi ja turvapaikkapolitiikan laadun parantamiseksi;

c) tuetaan valtioidenvälisiä tiedotuskampanjoita;

▼B

d) tuetaan tutkimuksia, tiedon levitystä ja vaihtoa parhaista käytänteistä ja kaikista muista turvapaikkapolitiikkojen näkökohdista, myös huipputeknologian käytöstä ja keskeisten toimijoiden, kuten paikallis- ja alueviranomaisten, pakolaisjärjestöjen ja vapaaehtoisjärjestöjen välisestä yhteistyöstä kansallisella tasolla;

e) tuetaan pilottihankkeita, myös innovatiivisia hankkeita, ja tutkimuksia, joissa kartoitetaan yhteisön tason yhteistyön ja yhteisön lainsäädännön uusia muotoja tällä alalla;

▼M1

_____

▼B

g) tarjotaan verkoille, jotka yhdistävät sellaisia pakolaisia ja turvapaikanhakijoita avustavia valtioista riippumattomia järjestöjä, jotka sijaitsevat vähintään kymmenessä jäsenvaltiossa, rakennetukea kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihdon helpottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että yhteisön turvapaikkapolitiikan ja -käytännön kehittämisessä otetaan huomioon valtioista riippumattomien järjestöjen kokemukset ja pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden edut;

h) annetaan jäsenvaltioille tukipalveluja asianmukaisesti perustelluissa hätätilanteissa, jotka edellyttävät kiireellisiä toimia.

3. Vuosittainen työohjelma, jossa määritellään yhteisön toimien painopisteet, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 artikla

Hätätoimenpiteet

1. Jos direktiivissä 2001/55/EY tarkoitettuja tilapäisen suojelun antamiseen liittyviä järjestelyjä otetaan käyttöön, rahastosta myönnetään jäsenvaltioille tukea myös hätätoimenpiteiden toteuttamiseen 3 artiklassa tarkoitettujen toimien ohella ja niiden lisäksi.

2. Rahastosta annetaan myös apua jäsenvaltioille sellaisten hätätoimenpiteiden toteuttamiseen, joilla on tarkoitus puuttua erityisiin painetilanteisiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Tällaisille tilanteille on ominaista, että tiettyihin paikkoihin rajoilla saapuu yhtäkkiä suuri määrä mahdollisesti kansainvälistä suojelua tarvitsevia kolmansien maiden kansalaisia, minkä vuoksi kyseisten jäsenvaltioiden vastaanottovalmiuksiin, turvapaikkajärjestelmään tai infrastruktuuriin kohdistuu poikkeuksellisen suuria kiireellisiä vaatimuksia, niin että näiden henkilöiden henki, hyvinvointi tai yhteisön lainsäädännössä vahvistetun suojelun toteutuminen saattavat vaarantua.

3. Rahastosta myönnetään tukea 2 kohdassa tarkoitettuihin toimiin, joita toteutetaan erityisiin painetilanteisiin puuttumiseksi, jos

a) ne on tarkoitus toteuttaa välittömästi eikä niitä ole käytännössä mahdollista sisällyttää vuosittaiseen ohjelmaan ja

b) ne eivät kestä kuutta kuukautta kauempaa.

▼B

4. Tukikelpoiset hätätoimenpiteet käsittävät seuraavantyyppisiä toimia:

a) vastaanotto ja majoitus;

b) toimeentulon turvaaminen, mukaan luettuina ruoka ja vaatetus;

c) lääketieteellinen, psykologinen tai muu apu;

d) asianomaisten henkilöiden vastaanottamisesta ja hätätoimenpiteiden toteuttamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja hallintokulut;

e) logistiikka- ja kuljetuskulut;

f) oikeus- ja kieliapu;

g) käännös- ja tulkkauspalvelut, alkuperämaa-asiantuntemus ja muut toimenpiteet, joilla edistetään mahdollisesti kansainvälistä suojelua tarvitsevien henkilöiden nopeaa tunnistamista ja turvapaikkahakemusten tasapuolista ja tehokasta käsittelyä.

5. Asiantuntijaryhmät voivat tukea 4 kohdan mukaisia toimia.

6 artikla

Kohderyhmät

Tässä päätöksessä tarkoitetut kohderyhmät ovat seuraavat:

a) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, joille on myönnetty Geneven yleissopimuksessa määritelty pakolaisasema ja tämän aseman perusteella lupa oleskella jossakin jäsenvaltiossa;

b) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka saavat direktiivissä 2004/83/EY tarkoitettua toissijaista suojelua;

c) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka ovat hakeneet jotakin a tai b alakohdassa tarkoitettua suojelun muotoa;

d) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka saavat direktiivissä 2001/55/EY tarkoitettua tilapäistä suojelua;

e) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, joita ollaan uudelleensijoittamassa tai jotka on uudelleensijoitettu jäsenvaltioon.

II LUKU

TUEN PERIAATTEET

7 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Rahastosta myönnettävä tuki täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimia sisällyttämällä niihin yhteisön painopisteet.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston ja jäsenvaltioiden tukitoimet ovat johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa. Johdonmukaisuus on osoitettava erityisesti 18 artiklassa tarkoitetussa monivuotisessa ohjelmassa.

3. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja niiden nojalla annettujen säädösten mukaisia.

▼B

8 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Rahaston tavoitteet pannaan täytäntöön monivuotisen ohjelmakauden 2008–2013 puitteissa, josta tehdään väliarviointi 22 artiklan mukaisesti. Monivuotinen ohjelmointijärjestelmä käsittää painopisteiden lisäksi hallinnointi-, päätöksenteko-, tarkastus- ja todentamismenettelyt.

2. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuosittaisten ohjelmien avulla.

9 artikla

Tukitoimien toissijaisuus ja suhteellisuus

1. Jäsenvaltiot vastaavat 18 ja 20 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanosta sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion institutionaalisen järjestelmän mukaisesti. Tehtävä on suoritettava tämän päätöksen mukaisesti.

2. Keinot, joita komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksessa, vaihtelevat sen mukaan, kuinka suuri yhteisön rahoitusosuus on. Sama periaate koskee arviointia sekä monivuotisista ja vuosittaisista ohjelmista laadittavia kertomuksia.

10 artikla

Toteuttamistavat

1. Rahastolle osoitettavan yhteisön talousarvion täytäntöönpanoa hallinnoidaan varainhoitoasetuksen 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta tämän päätöksen 4 artiklassa tarkoitettuja yhteisön toimia ja tämän päätöksen 15 artiklassa mainittua teknistä apua.

2. Komissio täyttää sille asetetun velvoitteen toteuttaa Euroopan unionin yleistä talousarviota

a) varmistamalla 32 artiklassa kuvattuja menettelyjä noudattaen, että jäsenvaltioissa on olemassa hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja että ne toimivat moitteettomasti;

b) pidättämällä maksut tai lykkäämällä niiden maksamista kokonaan tai osittain 41 ja 42 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti, jos kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat puutteelliset, ja soveltamalla kaikkia tarpeellisia rahoitusoikaisuja 45 ja 46 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.

11 artikla

Kumppanuus

1. Kunkin jäsenvaltion on hoidettava voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti niiden viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt, jotka osallistuvat monivuotisen ohjelman täytäntöönpanoon tai jotka kyseisen jäsenvaltion mukaan voisivat hyödyllisellä tavalla osallistua ohjelman kehittämiseen.

Näihin viranomaisiin ja elimiin voivat kuulua toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset, kaupunkien viranomaiset ja muut viranomaiset, kansainväliset järjestöt, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun virasto (UNHCR) sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet kuten valtioista riippumattomat järjestöt tai työmarkkinaosapuolet.

▼B

2. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin osapuolen institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien mukaisesti.

III LUKU

RAHOITUSKEHYS

12 artikla

Kokonaismäärärahat

▼M1

1. Rahoituspuitteet tämän päätöksen toteuttamiselle 1 päivästä tammikuuta 2008 31 päivään joulukuuta 2013 ovat 614 miljoonaa euroa.

▼B

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää rahaston vuosittaiset määrärahat rahoituskehyksen puitteissa.

3. Komissio jakaa määrärahat vuosittain ohjeellisesti jäsenvaltioiden kesken 13 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

13 artikla

Varojen jakaminen vuosittain jäsenvaltioiden tukikelpoisiin toimiin

1. Kukin jäsenvaltio saa rahaston vuosittaisista määrärahoista 300 000 euron kiinteän määrän.

Vuosina 2008–2013 tämä määrä on Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden osalta 500 000 euroa vuodessa.

Määrä on 500 000 euroa vuodessa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka liittyvät Euroopan unioniin vuosina 2007–2013. Varat myönnetään vuosien 2008–2013 jäljellä olevalle osalle liittymisvuotta seuraavan vuoden alusta.

2. Loput vuosittain käytettävissä olevista määrärahoista jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

a) 30 prosenttia määrärahoista suhteutettuna niiden henkilöiden määrään, jotka on hyväksytty johonkin 6 artiklan a, b ja e alakohdassa tarkoitetuista kohderyhmistä kolmen edeltävän vuoden aikana;

b) 70 prosenttia määrärahoista suhteutettuna niiden henkilöiden määrään, jotka on rekisteröity johonkin 6 artiklan c ja d alakohdassa tarkoitetuista kohderyhmistä kolmen edeltävän vuoden aikana.

Tässä jaottelussa 6 artiklan e alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä ei oteta huomioon 6 artiklan a alakohdassa tarkoitetussa kohderyhmässä.

▼M2

3. Jäsenvaltio saa 3 a kohdan mukaisen kiinteän summan jokaista henkilöä kohti, joka uudelleensijoitetaan yhden tai useamman seuraavan painopisteen perusteella:

a) toteutettavan alueellisen suojeluohjelman kohdemaasta tai -alueelta tulevat henkilöt;

▼M2

b) henkilöt, jotka kuuluvat yhteen tai useampaan seuraavista haavoittuvassa asemassa olevista ryhmistä:

— riskiryhmään kuuluvat lapset ja naiset,

— ilman huoltajaa olevat alaikäiset,

— väkivallan ja/tai kidutuksen uhrit,

— henkilöt, joilla on vakavia terveydenhoitoon liittyviä tarpeita, joiden hoitoon voidaan vastata ainoastaan, jos heidät uudelleensijoitetaan,

— hätätapaukset tai henkilöt, jotka tarvitsevat kiireellisesti uudelleensijoituspaikan oikeudelliseen ja/tai fyysiseen suojeluun liittyvien tarpeiden vuoksi;

c) tämän päätöksen liitteessä luetellut unionin yhteiset erityispainopisteet vuodeksi 2013.

3 a. Jäsenvaltio saa 4 000 euron kiinteän summan jokaista 3 kohdassa lueteltujen painopisteiden perusteella uudelleensijoitettavaa henkilöä kohti.

Jäljempänä esitetyissä tapauksissa kiinteää summaa korotetaan seuraavasti:

— 6 000 euroa uudelleensijoitettavaa henkilöä kohti jäsenvaltioille, jotka saavat rahastosta ensimmäistä kertaa kiinteän summan uudelleensijoittamista varten,

— 5 000 euroa uudelleensijoitettavaa henkilöä kohti jäsenvaltioille, jotka ovat rahaston aiempien toimintavuosien aikana saaneet rahastosta jo kerran kiinteän summan uudelleensijoittamista varten.

4. Jos jäsenvaltio uudelleensijoittaa henkilön useamman kuin yhden 3 kohdassa luetellun, uudelleensijoittamista koskevan unionin painopisteen perusteella, se saa tätä henkilöä kohti myönnettävän kiinteän summan vain kerran.

▼B

5. Vertailulukuina käytetään viimeisimpiä komission (Eurostat) jäsenvaltioiden antamien tietojen perusteella vahvistamia lukuja yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Jos jotkin jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet komissiolle (Eurostat) kyseisiä tilastoja, niiden on toimitettava alustavia tietoja mahdollisimman pian.

Ennen kuin komissio (Eurostat) hyväksyy kyseiset tiedot vertailuluvuiksi, se arvioi tilastotietojen laadun, vertailtavuuden ja täydellisyyden tavanomaisten menettelyjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava komission (Eurostat) pyynnöstä sille kaikki tätä varten tarvittavat tiedot.

▼M2

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 päivään toukokuuta 2012 mennessä arvio niiden henkilöiden lukumäärästä, jotka ne aikovat uudelleensijoittaa 3 kohdassa lueteltujen painopisteiden perusteella seuraavan kalenterivuoden aikana, mukaan lukien erittely mainitussa kohdassa tarkoitettujen eri ryhmien mukaan. Komissio toimittaa nämä tiedot 52 artiklassa tarkoitetulle komitealle.

7. Jäsenvaltiot ilmoittavat 3 kohdassa lueteltujen painopisteiden perusteella toteutettaviin uudelleensijoittamistoimiin myönnettävien taloudellisten kannusteiden tuloksista ja vaikutuksista 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa, ja komissio ilmoittaa niistä 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa.

▼B

14 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina.

2. Rahastosta tuettavien toimien on saatava yhteisrahoitusta julkisista tai yksityisistä varoista, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia eikä niille voida myöntää samanaikaisesti rahoitusta muista Euroopan unionin yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä.

3. Rahaston määrärahat täydentävät jäsenvaltioiden tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.

4. Yhteisön rahoitusosuus 3 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden osalta voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

Yhteisön rahoitusosuutta voidaan korottaa 75 prosenttiin, jos hankkeet koskevat 17 artiklassa tarkoitetuissa strategisissa suuntaviivoissa määriteltyjä painopisteitä.

Yhteisön rahoitusosuutta korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.

5. Jäljempänä IV luvussa säädetyn kansallisen ohjelmasuunnittelun täytäntöönpanon puitteissa jäsenvaltiot valitsevat rahoitettavat hankkeet seuraavien vähimmäisvaatimusten mukaisesti:

a) jäsenvaltion tilanne ja tarpeet;

b) kustannustehokkuus, ottaen huomioon muun muassa hankkeen kohteena olevien henkilöiden määrän;

▼B

c) rahoitusta hakevan järjestön ja sen mahdollisten yhteistyökumppaneiden kokemus, asiantuntemus, luotettavuus sekä niiden rahoitusosuus;

d) kyseisen hankkeen ja muiden Euroopan unionin yleisestä talousarviosta tai osana kansallisia ohjelmia rahoitettavien toimien keskinäinen täydentävyys.

6. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea pääsääntöisesti enintään kolmeksi vuodeksi, edellyttäen että toimen edistymisestä annetaan säännöllisin väliajoin selvitys.

7. Yhteisön rahoitusosuus 3 artiklan 4 kohdan nojalla toteutettaville toimille voi olla enintään 15 prosenttia 13 artiklan mukaisesti kullekin jäsenvaltiolle kohdennettavista vuosittaisista kokonaismäärärahoista.

15 artikla

Tekninen apu komission aloitteesta

1. Rahastosta voidaan komission aloitteesta ja/tai komission puolesta ja enintään 500 000 eurolla rahaston vuosittaisista määrärahoista rahoittaa valmistelu-, seuranta- ja hallinnointitoimia, teknisen avun toimia ja arviointi- ja tarkastustoimia, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen panemiseksi täytäntöön.

2. Näihin toimiin sisältyvät

a) tutkimukset, arvioinnit, asiantuntijaraportit ja tilastot, myös sellaiset, jotka koskevat rahaston toimintaa yleisesti;

b) jäsenvaltioille, lopullisille tuensaajille ja suurelle yleisölle suunnatut tiedotustoimenpiteet, mukaan lukien tiedotuskampanjat ja rahastosta tuettujen hankkeiden yhteinen tietokanta;

c) hallinnoinnissa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien sähköisten järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;

d) yhteisen arviointi- ja seurantakehyksen suunnittelu sekä indikaattoreiden järjestelmä, jossa otetaan tarvittaessa huomioon kansalliset indikaattorit;

e) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto alan käytännöistä;

f) jäsenvaltioiden 25 artiklan mukaisesti nimeämille viranomaisille suunnatut tiedotus- ja koulutustoimenpiteet, joilla täydennetään jäsenvaltioiden toimia ohjauksen antamiseksi viranomaisilleen 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

16 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

1. Jäsenvaltion aloitteesta rahastosta voidaan myöntää kutakin vuosittaista ohjelmaa varten rahoitusta valmistelu-, hallinnointi-, seuranta-, arviointi-, tiedotus- ja valvontatoimiin sekä toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan rahaston hallinnollista täytäntöönpanokykyä.

▼B

2. Tekniseen apuun voidaan osoittaa kussakin vuosittaisessa ohjelmassa enintään

a) vuosiksi 2008–2010 7 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa; ja

b) vuosiksi 2011–2013 4 prosenttia jäsenvaltion vuosittaisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa.

IV LUKU

OHJELMASUUNNITTELU

17 artikla

Strategisten suuntaviivojen hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy strategiset suuntaviivat, joissa määritellään rahaston toiminnan puitteet ottaen huomioon turvapaikkapolitiikkaa koskevan yhteisön lainsäädännön kehityksen ja täytäntöönpanon sekä rahaston varojen ohjeellisen jaon monivuotisen ohjelman aikana.

2. Suuntaviivoissa konkretisoidaan rahaston kunkin tavoitteen osalta yhteisön painopisteet, jotka tähtäävät yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toteuttamisen edistämiseen.

3. Komissio hyväksyy monivuotista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2007.

4. Strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Kun strategiset suuntaviivat on hyväksytty, ne lisätään tähän päätökseen liitteenä.

18 artikla

Kansallisten monivuotisten ohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

1. Kukin jäsenvaltio laatii 17 artiklassa tarkoitettujen strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotisen ohjelman luonnoksen, joka koostuu seuraavista osista:

a) kuvaus jäsenvaltiossa vallitsevasta tilanteesta 6 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden vastaanottojärjestelyjen, turvapaikkamenettelyjen, vapaaehtoisen paluuseen liittyvien neuvontapalvelujen, kotouttamisen ja uudelleensijoittamisen ja jäsenvaltiosta toiseen siirtämisen osalta sekä turvapaikkapolitiikan kehittämisestä, seurannasta ja arvioinnista;

b) analyysi jäsenvaltion tarpeista, jotka koskevat 6 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden vastaanottoa, turvapaikkamenettelyjä, vapaaehtoiseen paluuseen liittyvää neuvontapalvelua, kotouttamista ja uudelleensijoittamista ja toiseen jäsenvaltioon siirtämistä sekä turvapaikkapolitiikan kehittämistä, seurantaa ja arviointia;

c) asianmukainen strategia, jonka avulla tavoitteet voidaan saavuttaa, ja niiden täytäntöönpanoa koskevat painopisteet sekä kuvaus toimista, joiden avulla painopisteet on tarkoitus toteuttaa;

▼B

d) arvio strategian yhteensopivuudesta muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön välineiden kanssa;

e) tiedot painopisteistä ja niiden erityistavoitteista. Tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä käyttäen rajoitettua määrää indikaattoreita suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Indikaattoreilla on voitava mitata edistymistä lähtötilanteeseen verrattuna ja tavoitteiden tehokkuutta painopisteiden toteuttamisessa;

f) kuvaus valitusta lähestymistavasta 11 artiklassa säädetyn kumppanuusperiaatteen täytäntöönpanemiseksi;

g) alustava rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin painopisteen ja vuosittaisen ohjelman osalta, minkä verran rahoitusta olisi saatava rahastosta, sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä;

h) säännökset, joilla varmistetaan monivuotisen ohjelman julkistaminen.

2. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotisen ohjelman luonnoksensa komissiolle viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut niille tiedoksi asianomaista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat.

3. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman luonnoksen, se tutkii seuraavat seikat:

a) monivuotisen ohjelman luonnoksen johdonmukaisuus rahaston tavoitteiden ja 17 artiklassa määritettyjen strategisten suuntaviivojen kanssa;

b) monivuotisen ohjelman luonnoksessa suunniteltujen toimien aiheellisuus ehdotetun strategian perusteella;

c) rahaston tukitoimien täytäntöönpanoa varten jäsenvaltiossa käyttöön otettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelyjen yhdenmukaisuus tämän päätöksen säännösten kanssa;

d) monivuotisen ohjelman luonnoksen yhdenmukaisuus yhteisön lainsäädännön kanssa yleensä ja erityisesti sellaisen yhteisön lainsäädännön kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden vapaa liikkuvuus, sekä siihen suoraan liittyvien, ulkorajavalvontaa ja turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevien liitännäistoimien kanssa.

4. Jos komissio katsoo, että monivuotisen ohjelman luonnos ei ole strategisten suuntaviivojen ja/tai tässä päätöksessä vahvistettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien luomista koskevien säännösten tai yhteisön lainsäädännön mukainen, se pyytää asianomaista jäsenvaltiota antamaan tarvittavat lisätiedot ja tarvittaessa tarkistamaan monivuotisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

5. Komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmat on virallisesti toimitettu komissiolle, 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

19 artikla

Monivuotisten ohjelmien tarkistaminen

1. Monivuotista ohjelmaa tarkastellaan uudelleen jäsenvaltion tai komission aloitteesta ja tarvittaessa siihen tehdään ohjelmakauden loppuun asti sovellettavia tarkistuksia, jotta yhteisön painopisteet voidaan ottaa huomioon paremmin tai eri tavalla. Monivuotista ohjelmaa voidaan tarkastella uudelleen arviointien perusteella ja/tai täytäntöönpanossa esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

2. Komissio tekee päätöksen, jolla se hyväksyy monivuotisen ohjelman tarkistamisen, mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt sitä koskevan virallisen pyynnön. Monivuotisen ohjelman tarkistamisessa noudatetaan 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

20 artikla

Vuosittaiset ohjelmat

1. Komission hyväksymä monivuotinen ohjelma pannaan täytäntöön vuosittaisten ohjelmien avulla.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 13 artiklassa määriteltyjen laskusääntöjen mukaisen arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdennetuista kokonaisvaroista.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta luonnos seuraavan vuoden ohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja joka koostuu seuraavista osista:

a) yleiset säännöt, joiden mukaan vuosittaisen ohjelman perusteella rahoitettavat hankkeet valitaan;

b) kuvaus vuosittaisen ohjelman mukaisesti tuettavista toimista;

c) rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 16 artiklassa tarkoitettuun tekniseen apuun haettava määrä vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa varten.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luonnos vuoden 2008 ohjelmiksi viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2008.

5. Komissio tutkii jäsenvaltion luonnoksen vuosittaiseksi ohjelmaksi ottaen huomioon rahastolle talousarviomenettelyssä myönnettyjen määrärahojen lopullisen määrän.

Yhden kuukauden kuluessa kyseisen luonnoksen virallisesta toimittamisesta komissio ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, voiko se hyväksyä luonnoksen. Jos vuosittaisen ohjelman luonnos ei ole monivuotisen ohjelman mukainen, komissio pyytää jäsenvaltiota antamaan tarvittavat tiedot ja tarvittaessa tarkistamaan vuosittaisen ohjelman luonnosta mainituilta osin.

▼B

Komissio tekee rahoituspäätöksen, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, viimeistään kyseisen vuoden maaliskuun 1 päivänä. Päätöksessä ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuusaika.

6. Jotta voidaan ottaa huomioon asianmukaisesti perustellut hätätilanteet, joita ei ennakoitu vuosittaista ohjelmaa hyväksyttäessä ja jotka edellyttävät kiireellisiä toimia, jäsenvaltio voi tarkistaa enintään 10:tä prosenttia rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautumisesta vuosittaisessa ohjelmassa lueteltujen eri toimien kesken tai myöntää enintään 10 prosenttia rahoitusjakaumasta muihin tämän päätöksen mukaisiin toimiin. Tarkistetusta vuosittaisesta ohjelmasta on ilmoitettava komissiolle.

21 artikla

Hätätoimenpiteitä koskevat erityissäännöt

1. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle selvitys 5 artiklassa tarkoitettuja hätätoimenpiteitä koskevista tarpeista ja toimenpiteiden toteuttamissuunnitelma, jossa kuvataan suunnitellut toimet ja niiden toteuttamisesta vastaavat organisaatiot.

2. Jäsenvaltion, joka pyytää rahastosta apua voidakseen puuttua 5 artiklan 2 kohdassa kuvattuun erityiseen painetilanteeseen, on toimitettava komissiolle hakemus. Hakemuksessa on esitettävä kaikki käytettävissä olevat asiaa koskevat tiedot, joihin kuuluvat

a) seikkaperäinen kuvaus vallitsevasta tilanteesta, erityisesti tulijoiden määrä, vaikutus vastaanottovalmiuksiin ja turvapaikkajärjestelmään tai infrastruktuuriin ja kiireelliset tarpeet sekä perusteltu ennuste tilanteen kehittymisestä lyhyellä aikavälillä;

b) tilanteen poikkeuksellisuuden perusteleminen tekijöillä, joihin voi kuulua tuoreita tilasto- ja muita tietoja henkilöiden maahantulosta tietyssä paikassa kyseisellä rajalla;

c) seikkaperäinen kuvaus suunnitelluista hätätoimista, niiden laajuudesta, luonteesta ja yhteistyökumppaneista;

d) suunniteltujen toimien arvioitujen kustannusten jaottelu.

Komissio päättää edellä tarkoitettujen tietojen ja mahdollisten muiden käytettävissään olevien asiaa koskevien lisätietojen perusteella, täyttyvätkö ehdot, joilla rahastosta myönnetään rahoitustukea hätätoimenpiteisiin, sekä myönnettävän rahoitustuen määrän. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille edellä mainitusta päätöksestä.

3. Rahastosta voidaan myöntää rahoitustukea 5 artiklassa tarkoitettuihin hätätoimenpiteisiin enintään kuuden kuukauden ajan, ja tuki voi olla enintään 80 prosenttia kunkin toimenpiteen kustannuksista.

▼B

4. Jos on kyse 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta tilapäisestä suojelusta, käytettävissä olevat varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken niiden henkilöiden lukumäärän perusteella, jotka kussakin jäsenvaltiossa saavat 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tilapäistä suojelua.

22 artikla

Monivuotisen ohjelman väliarviointi

1. Komissio toteuttaa strategisten suuntaviivojen väliarvioinnin ja tarvittaessa hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 vuosia 2011–2013 koskevat tarkistetut strategiset suuntaviivat.

2. Jos tarkistetut strategiset suuntaviivat hyväksytään, kunkin jäsenvaltion on tarkasteltava uudelleen monivuotista ohjelmaansa ja tarvittaessa tarkistettava sitä.

3. Edellä 18 artiklassa olevia, kansallisten monivuotisten ohjelmien valmistelua ja hyväksymistä koskevia sääntöjä sovelletaan tarvittavin muutoksin tarkistettujen monivuotisten ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen.

4. Tarkistetut strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

V LUKU

HALLINNOINTI- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT

23 artikla

Täytäntöönpano

Komissio vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

24 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden perustamissa monivuotisten ohjelmien hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on oltava seuraavat säännökset:

a) hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien asianomaisten elinten tehtävien määrittely ja tehtävien jakautuminen kunkin elimen sisällä;

b) tehtävien erottamista koskevan periaatteen noudattaminen kyseisten elinten välillä ja kunkin elimen sisällä;

c) riittävät resurssit kullekin elimelle sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi rahastosta yhteisrahoitettavien toimien täytäntöönpanokaudella;

d) menettelyt vuosittaisten ohjelmien puitteissa ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;

e) sähköisessä muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpitoa, seurantaa ja tilinpäätösraportointia varten;

f) raportointi- ja seurantajärjestelmä, jos vastuuelin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;

▼B

g) suoritettavia tehtäviä koskevat menettelyohjeet;

h) järjestelyt järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;

i) järjestelmät ja menettelyt asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi;

j) sääntöjenvastaisuuksia ja aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

25 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä monivuotisen ohjelmansa ja vuosittaisten ohjelmiensa täytäntöönpanoa varten seuraavat viranomaiset:

a) vastuuviranomainen: jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö, jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin taikka jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaan toimiva julkisen palvelun tehtävää suorittava elin, joka on vastuussa rahastosta tukea saavien monivuotisen ohjelman ja vuosittaisten ohjelmien hallinnoinnista ja kaikesta yhteydenpidosta komission kanssa;

b) todentamisviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin tai tällaisena elimenä tai viranomaisena toimiva henkilö, joka todentaa menoilmoitukset ennen niiden lähettämistä komissiolle;

c) tarkastusviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, jonka on oltava toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisesta ja todentamisviranomaisesta ja jonka tehtävänä on tarkastaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tosiasiallinen toimivuus;

d) tarvittaessa valtuutettu viranomainen.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava säännöt, jotka koskevat sen suhteita 1 kohdassa tarkoitettuihin viranomaisiin sekä niiden suhteita komissioon.

3. Jollei 24 artiklan b alakohdan säännöksistä muuta johdu, jotkin tai kaikki tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista viranomaisista voivat sijaita samassa elimessä.

4. Komissio hyväksyy 26–30 artiklan soveltamista koskevat säännöt 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

26 artikla

Vastuuviranomainen

1. Vastuuviranomaisen on täytettävä seuraavat vähimmäisehdot:

a) sen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö;

b) sillä on oltava käytössään infrastruktuuri, jonka avulla se voi helposti pitää yhteyttä suureen käyttäjäkuntaan sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisiin ja komissioon;

▼B

c) sen on työskenneltävä sellaisessa hallinnollisessa ympäristössä, jossa se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja välttämään eturistiriidat;

d) sen on voitava soveltaa yhteisön varainhoitoa koskevia sääntöjä;

e) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset;

f) sillä on oltava henkilökunta, jolla on kansainvälisessä työympäristössä tehtävään hallintotyöhön soveltuva pätevyys.

2. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaisella on käytettävissään riittävät varat, jotta se pystyy suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti vuosien 2008–2013 ajan.

3. Komissio voi avustaa jäsenvaltioita kouluttamaan henkilöstöä erityisesti, jotta V–IX lukua sovelletaan asianmukaisesti.

27 artikla

Vastuuviranomaisen tehtävät

1. Vastuuviranomainen vastaa monivuotisen ohjelman hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

Vastuuviranomaisen on huolehdittava erityisesti seuraavista tehtävistä:

a) kumppanien kuuleminen 11 artiklan mukaisesti;

b) monivuotisia ja vuosittaisia ohjelmia, joihin 18 ja 20 artiklassa viitataan, koskevien ehdotusten toimittaminen komissiolle;

c) tarvittaessa tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkaiseminen;

d) rahastosta yhteisrahoitettavien hankkeiden valinnan järjestäminen 14 artiklan 5 kohdan mukaisia vaatimuksia noudattaen;

e) komission suorittamien maksujen vastaanottaminen ja varojen maksaminen lopullisille tuensaajille;

f) johdonmukaisuuden ja täydentävyyden varmistaminen rahastosta myönnetyn yhteisrahoituksen ja muista asiaankuuluvista kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävän rahoituksen välillä;

g) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen toimituksen seuraaminen ja sen varmistaminen, että toimien osalta ilmoitetut menot ovat todella toteutuneet ja että ne ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

h) sen varmistaminen, että käytössä on sähköinen järjestelmä vuosittaisten ohjelmien kutakin toimea koskevan kirjanpitoaineiston tallentamista ja säilyttämistä varten ja että varainhoitoa, seurantaa, valvontaa ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;

▼B

i) sen varmistaminen, että lopullisilla tuensaajilla ja muilla rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tahoilla on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville maksutapahtumille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten kirjanpitosääntöjen soveltamista;

j) sen varmistaminen, että 49 artiklassa tarkoitetut rahastoa koskevat arvioinnit tehdään 50 artiklan 2 kohdassa säädetyissä määräajoissa ja että ne täyttävät komission ja jäsenvaltion välillä sovitut laatuvaatimukset;

k) menettelyjen käyttöönotto sen varmistamiseksi, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 43 artiklan vaatimusten mukaisesti;

l) sen varmistaminen, että tarkastusviranomainen saa 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamista varten kaikki tarvittavat tiedot hallinnointimenettelyistä ja rahastosta yhteisrahoitusta saavista hankkeista;

m) sen varmistaminen, että todentamisviranomainen saa kaikki todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

n) vuosittaisten ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien seuranta- ja loppukertomusten, todentamisviranomaisen todentamien menoilmoitusten ja maksupyyntöjen tai tarvittaessa maksuilmoitusten laatiminen ja toimittaminen komissiolle;

o) tiedottaminen ja neuvonta sekä tuettujen toimien tulosten levittäminen;

p) yhteistyö komission ja muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa;

q) sen tarkistaminen, että lopulliset tuensaajat ovat panneet täytäntöön 33 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut suuntaviivat.

2. Jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden hallinnointiin liittyvät vastuuviranomaisten toimet voidaan rahoittaa 16 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta.

28 artikla

Vastuuviranomaisen suorittama tehtävien delegointi

1. Jos kaikki tai osa vastuuviranomaisen tehtävistä delegoidaan valtuutetulle viranomaiselle, vastuuviranomainen määrittää delegoitavien tehtävien laajuuden ja laatii tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt 26 artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Säännöissä määrätään muun muassa, että vastuuviranomaiselle on toimitettava säännöllisesti tietoja delegoitujen tehtävien asianmukaisesta suorittamisesta ja kuvaus käytetyistä menetelmistä.

▼B

29 artikla

Todentamisviranomainen

1. Todentamisviranomainen

a) todentaa, että

i) menoilmoitus on todenmukainen ja laadittu luotettavan kirjanpitojärjestelmän ja todennettavissa olevien tositteiden perusteella;

ii) ilmoitetut menot ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

b) varmistaa, että se on saanut vastuuviranomaiselta todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoilmoituksiin sisältyviä menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

c) ottaa todentamisessa huomioon kaikkien tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;

d) säilyttää komissiolle ilmoitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston sähköisessä muodossa;

e) todentaa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aiheettomasti maksetuiksi todettujen yhteisön varojen takaisinperinnän tarvittaessa korkoineen;

f) pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja takaisin perityistä määristä Euroopan unionin yleisen talousarvion mukaisesti mahdollisuuksien mukaan vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

2. Jäsenvaltioissa toteuttaviin hankkeisiin liittyviä todentamisviranomaisen toimia voidaan rahoittaa 16 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta, edellyttäen että 25 artiklassa kuvatut todentamisviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

30 artikla

Tarkastusviranomainen

1. Tarkastusviranomainen

a) varmistaa, että tarkastukset tehdään hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi;

b) varmistaa, että toimia koskevat tarkastukset tehdään tarkoituksenmukaisista otoksista ilmoitettujen menojen tarkastamiseksi; otoksen on edustettava vähintään 10:tä prosenttia kunkin vuosittaisen ohjelman tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

c) esittää komissiolle kuuden kuukauden kuluessa monivuotisen ohjelman hyväksymisestä a ja b alakohdassa mainittuja tarkastuksia suorittavat elimet kattavan tarkastusstrategian sen varmistaen, että tärkeimmät tuensaajat tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle.

▼B

2. Jos tämän päätöksen nojalla nimetty tarkastusviranomainen on myös päätösten N:o 574/2007/EY, N:o 575/2007/EY ja 2007/.../EY mukaisesti nimetty tarkastusviranomainen tai jos kahteen tai useampaan rahastoista sovelletaan yhteisiä järjestelmiä, komissiolle voidaan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimittaa yksi ainoa yhteinen tarkastusstrategia.

3. Tarkastusviranomainen laatii kunkin vuosittaisen ohjelman osalta kertomuksen, joka käsittää

a) vuosittaisen tarkastuskertomuksen, jossa esitetään tarkastusstrategian mukaisesti vuosittaiseen ohjelmaan kohdistettujen tarkastusten havainnot ja havaitut puutteellisuudet ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä;

b) tarkastusviranomaisen vastuulla tehtyihin tarkastuksiin perustuvan lausunnon siitä, antaako hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toiminta kohtuulliset takeet komissiolle esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta sekä ilmoituksen perustana olevien tapahtumien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;

c) lausuman, jossa arvioidaan loppumaksupyynnön tai maksuilmoituksen pätevyys sekä asianomaisten menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus.

4. Tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että tarkastustyössä otetaan huomioon hyväksytyt kansainväliset tarkastussuositukset.

5. Jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin liittyvä tarkastus voidaan rahoittaa 16 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta, edellyttäen että 25 artiklassa kuvatut tarkastusviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

VI LUKU

VELVOLLISUUDET JA VALVONTA

31 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltiot ovat vastuussa monivuotisten ja vuosittaisten ohjelmien moitteettoman varainhoidon varmistamisesta ja menojen perustana olevien maksujen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaiset ja mahdolliset valtuutetut viranomaiset, todentamisviranomaiset, tarkastusviranomaiset ja mahdolliset muut asianomaiset elimet saavat riittävää ohjausta 24–30 artiklassa tarkoitettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien perustamisessa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjenmukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet. Niiden on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

Kun lopulliselle tuensaajalle aiheettomasti maksettuja määriä ei voida periä takaisin, asianomaisen jäsenvaltion on maksettava menetetyt määrät takaisin Euroopan unionin yleiseen talousarvioon, jos osoitetaan, että menetys on aiheutunut sen tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.

▼B

4. Jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun toimien varainhoidon valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä ja tarkastuksia sovelletaan siten, että voidaan varmistaa yhteisön varojen asianmukainen ja tehokas käyttö. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä.

5. Edellä olevien 1–4 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

1. Ennen kuin komissio hyväksyy monivuotisen ohjelman 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät on perustettu 24–30 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle monivuotisen ohjelmansa luonnoksen mukana kuvaus vastuuviranomaisten, valtuutettujen viranomaisten ja todentamisviranomaisten organisaatiorakenteesta ja menettelyistä sekä kyseisten viranomaisten ja elinten, tarkastusviranomaisen ja tarkastuksia tarkastusviranomaisen valvonnassa suorittavien muiden tahojen sisäisistä tarkastusjärjestelmistä.

3. Komissio tarkastelee tämän säännöksen soveltamista valmistellessaan 50 artiklan 3 kohdassa säädettyä kertomusta.

33 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 32 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 24–30 artiklan mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät. Lisäksi se varmistaa vuosittaisten tarkastuskertomusten ja omien tarkastustensa perusteella, että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia rajoittamatta komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat suorittaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla paikalla tarkastuksia, joihin voi kuulua vuosittaisiin ohjelmiin sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota suorittamaan tarkastuksia paikalla järjestelmien moitteettoman toiminnan tai yhden tai useamman tapahtuman moitteettomuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

4. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä asianmukaisesta tiedottamisesta, toimien julkistamisesta ja toimien seurannasta.

▼B

5. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että toimet ovat johdonmukaisia yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden kanssa ja niitä täydentäviä.

6. Komissio antaa suuntaviivat tämän päätöksen mukaisesti myönnetyn rahoituksen näkyvyyden varmistamiseksi.

34 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä tarkastusviranomaisten kanssa niiden tarkastussuunnitelmien ja –menetelmien koordinoimiseksi ja vaihtaa viipymättä tietoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista valvontaresurssien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi ja työn tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

Komissio toimittaa 30 artiklan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määritellessään komissio määrittää ne vuosittaiset ohjelmat, joita se pitää hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä koskevien tietojen perusteella tyydyttävinä.

Komissio voi päättää, että se voi luottaa mainittujen ohjelmien osalta pääasiallisesti jäsenvaltioiden toimittamaan todentavaan aineistoon ja että se suorittaa omia tarkastuksiaan paikalla vain, jos on todisteita, jotka viittaavat puutteisiin järjestelmissä.

VII LUKU

VARAINHOITO

35 artikla

Tukikelpoisuus — menoilmoitukset

1. Kaikissa menoilmoituksissa on mainittava lopullisille tuensaajille toimia toteutettaessa aiheutuneiden menojen määrä ja vastaava julkisista tai yksityisistä varoista saatu tukiosuus.

2. Menojen on vastattava lopullisten tuensaajien suorittamia maksuja. Niiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.

3. Menoihin voidaan myöntää rahastosta tukea vain jos ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 20 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu rahoituspäätös, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, koskee. Yhteisrahoitusta ei voida myöntää toimille, jotka ovat päättyneet ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

4. Säännöt, joita sovelletaan 3 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien ja rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuneiden menojen tukikelpoisuuteen, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼M2

5. Jäsenvaltioille kutakin uudelleensijoitettavaa henkilöä kohti myönnettävä kiinteä summa myönnetään kertamaksuna kutakin tosiasiassa uudelleensijoitettua henkilöä kohti.

▼B

36 artikla

Lopullisille tuensaajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomainen varmistaa, että lopulliset tuensaajat saavat julkisista varoista maksettavan koko rahoitusosuuden niin pian kuin mahdollista. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät lopullisille tuensaajille maksettavia määriä, edellyttäen että lopulliset tuensaajat täyttävät kaikki toimien ja menojen tukikelpoisuutta koskevat vaatimukset.

37 artikla

Euron käyttö

1. Jäsenvaltioiden 18 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ohjelmien ja 20 artiklassa tarkoitettujen vuosittaisten ohjelmien luonnoksissa esitetyt määrät, todennetut menoilmoitukset, 27 artiklan 1 kohdan n alakohdassa tarkoitetut maksupyynnöt sekä 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa seurantakertomuksessa ja 51 artiklassa tarkoitetussa vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa mainitut menot on esitettävä euromääräisinä.

2. Edellä 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut komission rahoituspäätökset, joilla jäsenvaltioiden vuosittaiset ohjelmat hyväksytään, sekä komission maksusitoumukset ja komission maksut ovat euromääräisiä, ja ne maksetaan euroina.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa valuuttanaan maksupyynnön päivämäärään mennessä, muuntavat kansallisessa valuutassa aiheutuneet menojen määrät euroiksi. Tämä määrä muunnetaan euroiksi käyttäen komission kuukausittaista kirjanpitokurssia siltä kuukaudelta, jonka aikana meno merkittiin kyseisen ohjelman vastuuviranomaisen tileille. Komissio julkaisee kyseisen kurssin sähköisesti kuukausittain.

4. Kun eurosta tulee jonkin jäsenvaltion valuutta, 3 kohdassa kuvattua muuntomenettelyä sovelletaan edelleen kaikkiin menoihin, jotka merkitään todentamisviranomaisen tileille ennen kansallisen valuutan ja euron välisen kiinteän muuntokurssin voimaantulopäivää.

38 artikla

Maksusitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain noudattaen 20 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua komission rahoituspäätöstä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään.

39 artikla

Maksut — ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa rahaston rahoitusosuuteen liittyvät maksut maksusitoumusten mukaisesti.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle vastuuviranomaiselle.

▼B

3. Jäsenvaltiolle maksetaan ensimmäisenä ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, 60 päivän kuluessa siitä kun kyseinen päätös on tehty.

4. Toinen ennakkomaksu maksetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluessa siitä kun komissio on kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion virallisesti toimittamasta maksupyynnöstä hyväksynyt vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen sekä todennetun menoilmoituksen, joka on laadittu 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 35 artiklan mukaisesti ja jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 60 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta.

Komission maksama toinen ennakkomaksu saa olla enintään 50 prosenttia siinä rahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaismäärästä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, ja jos jäsenvaltion myöntämä kansallinen osuus on pienempi kuin kyseisessä rahoituspäätöksessä ilmoitettu määrä, toinen ennakkomaksu ei missään tapauksessa saa olla enempää kuin erotus, joka saadaan kun ensimmäisen ennakkomaksun määrä vähennetään niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on osoittanut vuosittaiseen ohjelmaan sisältyvien hankkeiden toteuttamiseen.

5. Ennakkomaksuista kertyneet korot kirjataan kyseiseen vuosittaiseen ohjelmaan ja niitä on pidettävä kansalliseksi julkiseksi rahoitusosuudeksi katsottavana jäsenvaltion varana ja ne on ilmoitettava komissiolle kyseisen vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan loppukertomuksen menoilmoituksen yhteydessä.

6. Ennakkomaksuna maksetut määrät poistetaan tileistä, kun vuosittainen ohjelma saatetaan loppuun.

40 artikla

Loppumaksun maksaminen

1. Komissio suorittaa loppumaksun edellyttäen, että seuraavat asiakirjat on toimitettu sille viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua rahoituspäätöksessä, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, määritellyn menojen tukikelpoisuusajan päättymisestä:

a) 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 35 artiklan mukaisesti laadittu todennettu menoilmoitus ja loppumaksupyyntö tai maksuilmoitus;

b) 51 artiklassa säädetty vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus;

c) 30 artiklan 3 kohdassa mainitut vuosittainen tarkastuskertomus, lausunto ja lausuma.

Loppumaksun maksamisen edellytyksenä on, että vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja loppumaksupyynnön pätevyyden arviointilausuma hyväksytään.

▼B

2. Jos vastuuviranomainen ei toimita 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja hyväksyttävässä muodossa määräpäivään mennessä, komissio vapauttaa kaikki sellaiset kyseisen vuosittaisen ohjelman maksusitoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen maksamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa mainittu automaattinen maksusitoumusten vapauttaminen keskeytetään kyseisiin hankkeisiin liittyvän määrän osalta, jos jäsenvaltiossa on käynnissä sellaisia oikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia muutoksenhakuja, joilla on lykkäävä vaikutus 1 kohdassa mainittujen asiakirjojen toimittamisen ajankohtana. Jäsenvaltion on annettava toimittamassaan loppukertomuksessa yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä hankkeista ja esitettävä komissiolle kuuden kuukauden välein kertomukset hankkeiden edistymisestä. Jäsenvaltion on toimitettava näiden hankkeiden osalta 1 kohdassa mainitut asiakirjat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun oikeudelliset menettelyt tai hallinnolliset muutoksenhaut on saatettu loppuun.

4. Edellä 1 kohdassa mainittu yhdeksän kuukauden määräaika keskeytyy, jos komissio on tehnyt 42 artiklan nojalla päätöksen vuosittaisen ohjelman yhteisrahoitusta koskevien maksujen lykkäämisestä. Määräaika alkaa kulua jälleen päivänä, jona 42 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle.

5. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle niiden menojen määrän, jotka komissio hyväksyy rahoitettavaksi rahastosta, ja mahdolliset rahoitusoikaisut, jotka perustuvat ilmoitettujen menojen ja rahastosta rahoitettavien menojen eroon, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan soveltamista. Jäsenvaltion on esitettävä huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa.

6. Komissio päättää rahastosta rahoitettavien menojen määrän kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion huomautukset, ja perii takaisin lopullisesti hyväksyttyjen menojen ja kyseiselle jäsenvaltiolle jo maksettujen määrien välisen erotuksen.

7. Komissio maksaa loppuerän käytettävissä olevien varojen rajoissa 60 päivän kuluessa päivästä, jona se hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat. Maksusitoumuksen loppuerä vapautetaan kuuden kuukauden kuluessa maksamisesta.

41 artikla

Maksujen pidättäminen

1. Varainhoitoasetuksessa tarkoitetun valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on pidätettävä maksu enintään kuuden kuukauden ajan, jos

a) kansallisen tai yhteisön tarkastuselimen kertomuksessa on todisteita, jotka viittaavat huomattaviin puutteisiin hallinnointi- ja valvontajärjestelmien toiminnassa;

b) mainitun virkamiehen on tehtävä lisätarkistuksia saatuaan tietoonsa tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu.

▼B

2. Jäsenvaltiolle ja vastuuviranomaiselle on ilmoitettava maksunpidätyksen syistä viipymättä. Maksu pidätetään, kunnes jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet.

42 artikla

Maksujen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää ennakkomaksujen ja loppumaksujen maksamisen kokonaan tai osittain, kun

a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisutoimenpiteitä; tai

b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu; tai

c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 ja 32 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2. Komissio voi päättää keskeyttää ennakko- ja loppumaksujen maksamisen annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa kolmen kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa ennakko- ja loppumaksujen keskeytyksen, kun se katsoo jäsenvaltion toteuttaneen keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen vuosittaista ohjelmaa koskevan yhteisön rahoitusosuuden peruuttamisesta kokonaan tai osittain 46 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

Vastuuviranomaisen on varmistettava, että kaikki kyseisten ohjelmien menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla viiden vuoden ajan ohjelmien päättämisen jälkeen 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisten valtiontukisääntöjen soveltamista.

Määräaika keskeytyy oikeuskäsittelyn ajaksi tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

VIII LUKU

RAHOITUSOIKAISUT

44 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta, joka niiden on aloitettava saatuaan todisteita ohjelmien luonteeseen tai niiden täytäntöönpano- tai valvontaedellytyksiin vaikuttavista merkittävistä muutoksista, sekä tarvittavien rahoitusoikaisujen tekemisestä.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai vuosittaisissa ohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin.

Jäsenvaltion tekemät rahoitusoikaisut toteutetaan siten, että yhteisön rahoitusosuus peruutetaan, ja jos mahdollista, peritään takaisin joko kokonaan tai osittain. Jos varoja ei palauteta jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, niistä peritään 47 artiklan 2 kohdan mukaista viivästyskorkoa. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastolle aiheutunut taloudellinen tappio.

3. Kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, asianomaisen jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa.

4. Jäsenvaltioiden on 51 artiklassa tarkoitetun vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa lueteltava kyseisen ohjelman yhteydessä aloitetut peruutusmenettelyt.

45 artikla

Komission suorittamat tarkastukset ja rahoitusoikaisut

1. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat tarkastaa paikalla, erityisesti pistokokein, rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään kolmen työpäivän varoitusajalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikalla varmistaakseen yhden tai useamman maksutapahtuman oikeellisuuden. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

2. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se keskeyttää ennakkomaksujen tai loppumaksun maksamisen 42 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Komissio voi tehdä rahoitusoikaisut peruuttamalla vuosittaiselle ohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkinnan jälkeen päätyy siihen, että

a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka on saattanut vaaraan ohjelmaan jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;

▼B

b) todennettuun maksuilmoitukseen sisältyvä meno on sääntöjenvastainen, eikä jäsenvaltio ole oikaissut sitä ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista;

c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista.

Komissio tekee päätöksen otettuaan huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset.

2. Komissio tekee rahoitusoikaisut havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden järjestelmällisyyden määrittäessään, sovelletaanko kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua. Jos sääntöjenvastaisuus liittyy menoilmoitukseen, josta tarkastusviranomainen on aiemmin antanut kohtuulliset takeet 30 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, olettamuksena on, että kyseessä on järjestelmällinen ongelma, jolloin siihen sovelletaan kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua oikaisua, ellei jäsenvaltio pysty osoittamaan tätä olettamusta vääräksi kolmen kuukauden kuluessa.

3. Oikaisun määrää päättäessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden samoin kuin kyseisessä vuosittaisessa ohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johtopäätöksensä niiden taloudellisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisen jäsenvaltion 32 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, sääntöjenvastaisuuksia koskevia ilmoituksia ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastauksia.

47 artikla

Takaisin maksaminen

1. Kaikki Euroopan unionin yleiseen talousarvioon takaisin maksettavat varat on suoritettava varainhoitoasetuksen 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuna määräaikana. Määräaika päättyy määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama, Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistava korko sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona maksuaika on kulunut umpeen, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

▼B

48 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Komission suorittama rahoitusoikaisu ei vaikuta 44 artiklassa jäsenvaltioille säädettyyn velvoitteeseen huolehtia takaisinperinnästä.

IX LUKU

SEURANTA, ARVIOINTI JA KERTOMUKSET

49 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahastoa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Arvioinnin tarkoituksena on 50 artiklan 3 kohdassa säädettyjen kertomusten valmistelun yhteydessä tutkia toimien aiheellisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 2 artiklassa mainittuun yleiseen tavoitteeseen nähden.

3. Komissio tarkastelee myös rahastosta tuettavien toimien ja yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden nojalla toteutettavien toimien keskinäistä täydentävyyttä.

50 artikla

Kertomusten antoa koskevat velvoitteet

1. Kunkin jäsenvaltion vastuuviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet hankkeiden seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

Tätä varten sopimuksissa, jotka vastuuviranomainen tekee toimien toteuttamisesta vastaavien tahojen kanssa, on oltava lausekkeita, joissa edellytetään, että toimen täytäntöönpanon edistymisestä ja asetettujen tavoitteiden toteutumisesta laaditaan säännöllisesti yksityiskohtaisia kertomuksia, jotka toimivat vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevan seuranta- ja loppukertomuksen pohjana.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle arviointikertomus rahastosta rahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 vuosien 2008–2010 osalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 vuosien 2011–2013 osalta.

3. Komissio toimittaa jälkiarviointikertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 (vuosilta 2008–2010) ja 31 päivänä joulukuuta 2015 (vuosilta 2011–2013).

51 artikla

Vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus

1. Jotta ohjelman täytäntöönpanosta saataisiin selkeä käsitys, vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa loppukertomuksessa on oltava seuraavat tiedot:

a) vuosittaisen ohjelman rahoituksen ja toiminnan täytäntöönpano;

▼B

b) monivuotisen ohjelman ja sen painopisteiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa sen todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin siten, että indikaattorit ilmaistaan määrällisinä aina kun se on mahdollista;

c) vastuuviranomaisen täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti

i) seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina;

ii) tiivistelmä mahdollisista huomattavista ongelmista, joita on esiintynyt toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, ja toteutetut toimenpiteet;

iii) teknisen avun käyttö;

d) toimenpiteet vuosittaisista ohjelmista ja monivuotisista ohjelmista tiedottamiseksi ja niiden julkistamiseksi.

2. Kertomusta pidetään hyväksyttävänä, jos siihen sisältyvät kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot. Komissio tekee päätöksen vastuuviranomaiselta saamansa kertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, ja ilmoittaa päätöksestään jäsenvaltioille. Jos komissio ei vastaa säädetyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

X LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa käsittelevä yhteinen komitea, joka on perustettu päätöksellä N:o 574/2007/EY.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa, 5 kohdan b alakohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa ja 4 kohdan b ja e alakohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kuudeksi viikoksi.

53 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksen perusteella viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013.

▼B

54 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämä päätös ei estä jatkamasta tai muuttamasta, esimerkiksi peruuttamasta osittain tai kokonaan tukitoimea, jonka komissio on hyväksynyt päätöksen 2004/904/EY tai muun kyseiseen tukitoimeen 31 päivänä joulukuuta 2007 sovellettavan lainsäädännön perusteella.

2. Tehdessään tästä rahastosta annettavaa yhteisrahoitusta koskevia päätöksiä komissio ottaa huomioon päätöksen 2004/904/EY nojalla ennen 7 päivää kesäkuuta 2007 hyväksytyt toimenpiteet, joilla on taloudellisia vaikutuksia yhteisrahoituksen kattamana aikana.

3. Komissio vapauttaa automaattisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 ne varat, jotka on osoitettu sen 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2007 välisenä aikana hyväksymään yhteisrahoitukseen ja joita koskevia, ohjelmien päättämiseen vaadittavia asiakirjoja ei ole lähetetty komissiolle loppukertomuksen jättämiselle vahvistettuun määräaikaan mennessä. Aiheettomasti maksetut määrät on maksettava takaisin.

Määriä, jotka liittyvät toimiin tai ohjelmiin, joita on lykätty sellaisten oikeudellisten menettelyjen tai hallinnollisten muutoksenhakujen vuoksi, joilla on lykkäävä vaikutus, ei oteta huomioon automaattisesti vapautettavaa maksusitoumuksen määrää laskettaessa.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009 arviointikertomus rahastosta vuosina 2005–2007 rahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista.

5. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 kertomuksen rahastosta vuosina 2005–2007 rahoitettujen toimien tuloksista ja niihin liittyvistä laadullisista ja määrällisistä näkökohdista.

55 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös 2004/904/EY 1 päivästä tammikuuta 2008.

56 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008, lukuun ottamatta 13, 17, 18, 20, 23 ja 25 artiklaa, 31 artiklan 2 kohtaa, 31 artiklan 5 kohtaa, 32 artiklaa, 35 artiklan 4 kohtaa ja 52 artiklaa, joita sovelletaan 7 päivästä kesäkuuta 2007.

57 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

▼**M2**

LIITE

Luettelo unionin yhteisistä uudelleensijoittamista koskevista erityispainopisteistä vuodeksi 2013

1) Suurten järvien alueella (Burundi, Malawi, Ruanda ja Sambia) olevat kongolaiset pakolaiset

2) Turkissa, Syyriassa, Libanonissa ja Jordaniassa olevat pakolaiset Irakista

3) Turkissa, Pakistanissa ja Iranissa olevat afganistanilaiset pakolaiset

4) Etiopiassa olevat somalialaiset pakolaiset

5) Bangladeshissa, Malesiassa ja Thaimaassa olevat burmalaiset pakolaiset

6) Itä-Sudanissa olevat eritrealaiset pakolaiset.